

Mic dejun cu Godot

Lorena Craia

Otrava e cuminte ca un prunc,
Mă trage de aortă și de limbă
Și-n mine, liniștit, parcă se plimbă
Cu barca înspre care mă arunc.

Nelămurită, o poftesc la ceai.
O mângâi de la gleznă până-n hău
Și-i este bine și mi-e foarte rău,
Și mă dezbracă și îmi spune „hai!”.

Privirea peste sânul ei sticlos
Îmi cade șovăielnic și precar,
Își face loc în sânul meu amar,
Cu limba desfrunzită până-n os.

Mă copleșesc spre seară scarabei.
În fața filarmonicii, se sting
Doi ochi îngălbeniți, care mă ling
De moartea mea și poate a femeii.

5 martie - 19 iulie 2017, Constanța